

РЕШЕНИЕ

№ 4894

гр. София, 13.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 08.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3304** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „ФАР“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], ап.5, представлявано от изпълнителния директор К. Н. Д., срещу Решение № 27/04/2/0/00484/3/01/04/01, изх. № 01-2600/4338#4 от 30.01.2023 г., издадено от Зам. изпълнителния директор на Държавен фонд ”Земеделие” /ДФЗ/, в частта, с на жалбоподателя е определена окончателна финансова корекция в размер общо на 2 742 886, 36 лв. В жалбата се посочва, от една страна актът е нищожен, като твърди, че при постановяването на административния акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, актът е издаден в противоречие с материалноправни норми и с целта на закона. Твърди се, че напълно неоснователно с оспорваното решение е наложена финансова корекция на дружеството поради неизпълнение на количествените показатели, заложи в бизнес плана на дружеството. Навежда твърдения, че поради развилата се пандемия Covid-19, срокът на инвестицията по чл.6 от договора е удължен да 10.09.2020г. с анекс 2 от 15.05.2020г., сключен с ДФ „Земеделие“. Оспорва изцяло констатациите на органа за неизпълнение на БП по отношение на обема и преработваната суровина от чувствителни сектори. Оспорва изводите на органа, че крайният продукт, получен в изпълнение на проекта се явявал неселскостопански- „едросмяна царевица за зърно“, който е извън обхвата на Приложение 1 от Договора. Твърди, че не са изяснени всички факти и обстоятелства преди издаване на акта, което е в нарушение на чл. 35 от АПК и че са нарушени правата на жалбоподателя. Не са събрани и всички

необходими доказателства за издаване на акта, а събраните не са проверени по съответния ред. Моли съдът да отмени оспорвания акт и по съображения изложени в писмена защита. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът – Зам. Изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, чрез юрк. Н., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на разноските.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице пряк и непосредствен интерес от оспорването. Спазен е и срокът по чл. 149, ал. 1 АПК, тъй като видно от представените по делото доказателства (известие за доставяне на лист 421 от делото) решението е съобщено на 06.02.2023г., а жалбата е подадена на 20.02.2023г. Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

Между ДФ „Земеделие“ и „ФАР“ АД с ЕИК[ЕИК] има сключен договор за подпомагане № 27/04/2/0/00484 от 10.03.2017 г., АнексХе1/16.01.18г, Анекс№2/15.05.20г и Анекс№3/30.09.20г към него по мярка 4.2 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти” от Програма за развитие на селските райони 2014 - 2020 г., предмет на който е „Ч. МЕЛНИЦА И СИЛОЗНО СКЛАДОВО СТОПАНСТВО в УПИ Х., кв. 161, [населено място]”, съгласно който допустимата субсидия е в размер на 2 742 886,36 лв. Изплатена е субсидия на стойност от 1 412 605,77лв. на 05.04.2018 по заявка за авансово плащане № 27/04/2/0/00484/1/01 и субсидия в размер на 1 330 280,59лв. на 05.04.2021 г. по заявка за окончателно плащане № 27/04/2/0/00484/3/01. Инвестицията е изпълнена и въведена в експлоатация с Разрешение за ползване № ДК-07-Ш-88 от 26.11.2020 г.

С писмо с изх. № 01-2600/4338 от 26.07.2022г. ДФ „Земеделие” е открил производство по налагане на финансова корекция на основание чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ. Производството се открива във връзка с констатации, направени в периода на мониторинг по проекта, след проверка на изпълнението на договор № 27/04/2/0/00484 от 10.03.2017 г. по мярка 4.2 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти” от Програма за развитие на селските райони 2014-2020 г.

Производството е открито във връзка с подаден годишен доклад ВГ 01 за финансовата 2021г. за сертифициране на финансовия отчет във връзка с разходите по линия на ЕФГЗ/ЕЗФРСР на разплащателна агенция на ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ СЕРТИФИКАЦИОНЕН ОДИТ НА СРЕДСТВАТА ОТ ЕВРОПЕЙСКИТЕ ЗЕМЕДЕЛСКИ ФОНДОВЕ. Констатациите, съдържащи се в посочения доклад, касаят установено неизпълнение на чл. 15, т.3 и т.4 и чл.16 от сключения между ДФ „Земеделие” и бенефициент с УРН 60В764 Договор № 27/04/2/0/00484 от 10.03.2017 г. за предоставяне на БФП по подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти” от мярка 4. „Инвестиции в материални активи“ от ПРСР 2014 - 2020 г., а именно: „ползвателят се задължава от датата на сключване на

договора до изтичане на съответния мониторингов период: т.3 да използва активите и изпълнява дейностите - обект на подпомагане по този договор, съгласно съответното им предназначение, посочено в бизнес плана към заявлението за подпомагане и т.4 под каквато и да е форма да не преотстъпва ползването и не извършва разпоредителни сделки с активи - предмет на подпомагане по този договор”.

При извършена проверка на място след плащане от служители на РТИ - В. в периода 31.03.2022 г. - 20.04.2022 г. по проект № 27/04/2/0/00484, както и осъществени допълнителни административни проверки е констатирано неизпълнение на договорни и нормативни задължения през първата година от изпълнение на бизнес плана (01.01.2021 г. до 31.12.2021 г.), а именно:

В представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план са залегнали показатели, на базата на които проектът е определен като допустим, сключен е договор за подпомагане и е изплатена финансова помощ по него. Целта на извършената проверка на място след плащане на финансовата помощ е да се направи оценка на изпълнението на количествените показатели от Таблица № 5 „Производствена и търговска програма“ на бизнес плана в съответствие с поетото от ползвателя задължение по чл. 16, ал. 1 от договора. Съгласно таблица № 5 от одобрения бизнес план, ползвателят е заложил в производствената си програма приходи от едро смяно брашно от сладка царевица, като е предвидил да започне да реализира такива на първата година от изпълнението му. В Таблица № 5 от бизнес плана е заложено постигне на средногодишна натовареност (количество) произведена продукция в размер на 14 000,00т. едро смяно брашно от захарна/сладка царевица и приходи от тях в размер на 6 020 000лв. При извършената проверка на място са изискани и представени договори и финансово-счетоводни документи, касаещи дейността на дружеството през финансовата 2021 г.

От анализа на представените от жалбоподателя документи се установява, че на 05.06.2021 г. между „ВИН.С.ИНДУСТРИЙС“ ООД в качеството му на възложител и „ФАР“ АД в качеството му на производител е сключен договор, по силата на който „ФАР“ АД се задължава да произведе и достави на „ВИН.С.ИНДУСТРИЙС“ ООД едро смяна царевица със суровина на възложителя. На 01.10.2021 г. е сключен Анекс № 1 към него. В допълнение по договора от 05.06.2021г. са представени още фактури за продажба от „ФАР“ АД на царевица общо за 3 857,38 тона, на стойност 1 814 453,20 лв. на „ВИН.С.ИНДУСТРИЙС“ ООД, както и банкови извлечения към тях.

Представени са и 10 бр. фактури и платежни нареждания с получател „ВИН.С.ИНДУСТРИЙС“ ООД с предмет на стопанска операция мелене на царевица и транспортни услуги. Същите са заприходени в счетоводната система на „ФАР“ АД съгласно представени Аналитична хронологична ведомост и Оборотна ведомост - Аналитична за периода 01.01.2021 г. - 11.04.2022 г.- услуги мелене на царевица- 3834,74 тона на стойност 460 168,80 лв.

Представени са фактури, описи и товарителници за транспорт на едро смяна царевица. Същите са заприходени в счетоводната система на „ФАР“ АД съгласно представени Аналитични хронологични ведомости за периода 26.11.2020 г.- 31.03.2022 г. за услуга транспорт на едро смяна царевица- 3213,18 тона на стойност 39722,08 лв. и транспорт на царевично брашно - грис - 4020 кг. на стойност 380,00 лв. Във ведомостта са включени заприхождаване на други транспортни услуги на фирмата, за които не са представени първични счетоводни документи.

Представена е и фактура №256/04.02.21г. и преводно нареждане за продажба на

царевично брашно - грис- 4,02 тона на стойност 3 216,00 лв. с „Победа“ АД. Същата е заприходена в счетоводната система на „ФАР“ АД съгласно представени Синтетична и аналитична хронологични ведомости и Оборотни ведомости- Аналитична и Синтетична.

Въз основа на данните от представените при проверката документи за произведена и реализирана готова продукция е формиран извод, че в предприятието е произведена едро смляна царевица от суровина царевица за зърно в размер на 3 834,74т. Не са представени документи за производство и реализация на едро смляно брашно от сладка царевица - в размер на 14 000,00т., с изключение на Фактура и преводно нареждане за продажба на царевично брашно - грис - 4.02 т. на стойност 3216 лв., отразено в счетоводната система на „ФАР“ АД. В тази връзка установеното, при извършената проверка на място, изпълнение на количествените показатели, заложен в бизнес плана към одобрения проект е в размер на 0% от заложените количествени показатели, съдържащи се в Таблица № 5 от одобрения бизнес план.

В резултат на извършените физическа и административна проверки е установено нарушение, свързано с неизпълнение на одобрения проект (непостигане на нивата на показатели, предвидени в бизнес плана) за една финансова година (2021 г.). Посоченото се явява нарушение на чл. 16, ал. 1 от договор № 27/04/2/0/00484 от 10.03.2017 г., в който е заложено: „За период от финансовата година, следваща годината на въвеждане в експлоатация на подпомаганите активи и до изтичане на съответния мониторингов период ползвателят се задължава да постигне средногодишната натовареност (количество) на произвежданите в изпълнение на проекта продукти за всяка една година поотделно, съгласно данните, посочени в Таблица № 5 „Производствена и търговска програма“ от бизнес плана, приложен към одобрения проект. Независимо от постигане на изискването по предходното изречение, задължението се смята за изпълнено, само ако въз основа на постигната средногодишна натовареност (количество на произведена продукция) за съответната година бизнес планът продължава да отговаря на изискването по чл. 21, ап. 2 от Наредба №20. При проверка на изпълнението на задължението по настоящата алинея се взема предвид единствено произведената и собствена на ползвателя продукция”.

При извършените проверки е констатирано и неизпълнение на задължението за постигане набелязаните резултати от гледна точка на заложените финансови показатели на бизнес плана през първата година, а именно 2021 г., предвид което е прието, че е налице нарушение и на разпоредбата на чл. 16, ал. 2 от договора за подпомагане, която предвижда задължение за ползвателя, за период от календарната година, следваща годината на въвеждане в експлоатация на подпомаганите активи до изтичане на съответния мониторингов период да реализира приходи от продажба на произведените в изпълнение на проекта продукти в размер не по-малък от 50 на сто от посочения в Таблица № 5 „Производствена и търговска програма” от бизнес плана, приложен към одобрения проект. Независимо от постигане на изискването по предходното изречение, задължението се смята за изпълнено само, ако въз основа на постигнатите резултати при реализация на приходите от продажба на продукцията за съответната година бизнес планът продължава да отговаря на изискването по чл. 20, ал. 3 от Наредба № 20. При проверка за изпълнението на задължението по настоящата алинея се вземат предвид единствено приходите от реализация на продукцията по ал.1

Установено е, че в представения към заявлението за подпомагане бизнес план

дружеството е определило съответните количества продукция, която ще произведе и съответните приходи, които ще достигне, посредством които да докаже жизнеспособност и устойчивост на инвестицията и постигане на планираните цели на подмярка 4.2, „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от ПРСР 2014-2020 г. модернизиране на физическите активи на предприятията и земеделски производители, преработващи земеделски продукти с цел производство на нови и качествени продукти, включително такива свързани с къси вериги на доставка.“ В същия бизнес план са залегнали финансови показатели, на база на които проект № 27/04/2/0/00484 от 18.12.2015 г. е определен като допустим, сключен е договор за безвъзмездна финансова помощ и са извършени съответните плащания.

В резултат на извършените проверки е установено, че е налице бездействие от страна на дружеството, изразяващо се в неизпълнение на заложените финансови параметри в бизнес плана за 2021 г., което води до недостатъчна икономическа жизнеспособност на инвестицията, което пък е критерий за допустимост за предоставяне на финансовата помощ по проекта на ползвателя, който следва да бъде проверяван посредством оценяване на изпълнението на бизнес плана, като неделима част от одобрения проект. С реализирането на по-ниски от заложените приходи от дейността (в случая единствено 3 216,00лв. спрямо заложените 6 020 000лв.) са засегнати условията за изпълнение на инвестицията и тези, въз основа на които проектът на бенефициента е бил оценен като допустим за подпомагане.

След анализ на критериите заложените в националното и европейското законодателства, е прието, че , процентът на неизпълнение на количеството произведена продукция средноаритметично за проверявания период е 100% , а процентът на неизпълнение на приходната част от бизнес плана е в размер на 100%.

В тази връзка с оглед констатираното неизпълнение на чл. 16, ал. 1 и ал. 2 от договор № 27/04/2/0/00484 от 10.03.2017 г. за период от една пълна година, съгласно група III от Правилата, тежестта на неизпълнението е определена като висока, тъй като неспазването не може да бъде отстранено, а степента е определена като пълна, на жалбоподателя е наложена санкция в размер на 100 на сто от размера на оторизираната финансова помощ по проекта в размер на 2 742 886, 36 лв.

На 30.01.2023г. и на основание чл. 20а, ал. 2 и чл.27, ал.6 от Закона за подпомагане на земеделските производители и чл.56, ал.1 от Наредба № 20 от 27.10.2015г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.2 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопанските продукти“ от ПРСР 2014-2020г. е издадено процесното решение, с което на жалбоподателя е наложена окончателна финансова корекция в размер общо на 2 742 886, 36 лв.

По делото е изслушана и приета ССЕ, изготвена от вещото лице Б. Б., което съдът кредитира като обосновано и компетентно, прието без оспорване от страните, в което вещото лице установява количеството преработена царевица от „ФАР“ АД за процесния период, стойността на реализираната от дружеството едросмялна царевица за периода, както и размера на приходите за 2021г. на „ФАР“ АД от финансираната инвестиция в [населено място] пазар.

Изслушана е и съдебно-агрономическа експертиза, изготвена от вещото лице Д. Д. относно фактичестката липса на засети количества сладка царевица, както през 2020 г., така и през 2021 г. за преработка на 14 000 т. , както и засетите площи със сладка царевица в България за 2020г. и съответно добива от тях.

Предвид установеното от фактичестка страна съдът намира следното от правна страна.

Решението е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия. Съгласно чл. 41, ал. 1, изр. 1 от Наредба № 20/27.10.2015г. Зам. изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ -РА И. И., упълномощена със Заповед № 03-РД/3080/22.08.2022г. на Изпълнителния директор на ДФЗ.

Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма, с което е спазено изискването на чл. 59 АПК.

От формална страна решението съдържа правните и фактически основания за издаването му, но съдът намира, че е незаконосъобразно като постановено в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила.

В решението административният орган не е съобразил, че срокът за извършване на инвестицията по чл. 6 от договора е бил удължен с анекс 2 от 15.05.2020 г., чието подписване се е наложило изцяло по независещи от дружеството причини, забава на изпълнителя на строителството и развилата се пандемия от Ковид 19.

Същевременно изтичането на новия срок е настъпило след приключването на стопанската година, а обектът (чукова мелница и силозно стопанство в УПИ Х., кв. 161, в [населено място] пазар) е бил въведен в експлоатация значително по-късно (през Ноември 2020 г.), когато вече за дружеството не е имало възможност да договори със земеделски производители засяването на необходимото количество сладка царевица и вече не е могло да закупи достатъчно количество вече произведена.

С оглед сключване договора в ДФЗ, „ФАР“ АД е сключило договор с дружество, което да засее и отгледа необходимите количества от суровината („Агро Продукт България“ ЕООД), но по независещи от него причини, а именно обявената пандемия от Ковид 19, „Агро Продукт България“ ЕООД не е успяло да осигури необходимите условия за засяване и отглеждане на сладка царевица.

Видно от представените по делото доказателства, става ясно, че с оглед обявената пандемия от Ковид 19, „Агро Продукт България“ ЕООД не е успяло да осигури необходимите условия за засяване и отглеждане на сладка царевица. В разменената кореспонденция с „Агро Продукт България“ ЕООД, последното дружество е обяснило, че отглеждането на новия за него продукт не е било предвидено за стопанската 2020/2021 г. с оглед прекъснатите доставки, липсата на суровини за отглеждане на царевицата и работен ресурс, последвали именно ограниченията, наложени от пандемията.

С оглед пропускането на стопанската година, видно от представените по делото доказателства се установява, че „ФАР“ АД е направило неуспешен опит да закупи сладка царевица. От приложената по делото писмена кореспонденция с производители на сладка царевица, става ясно, че нито един от запитаните производители не е разполагал с произведено количество суровина, нито е поел ангажимент да осигури засяването и отглеждането ѝ. Същевременно фактическата липса на засети количества сладка царевица, както през 2020 г., така и през 2021 г. за преработка на 14 000 т. брашно се установява и от заключението на съдебно- агрономическата експертиза (С.), неоспорена от страните по делото.

Видно от заключението на С., засетите площи със сладка царевица в България за 2020 г. са общо 414 хектара, а за 2021 - 472 хектара. Съответно добива от тях е 11824 кг./хектар за 2020 и 7299 кг./хектар за 2021 г. или съгласно заключението общото произведено количество за 2020 г. е 4895 т., а за 2021 - 3445 т., всичкото реализирано на етап млечна зрялост.

Т.е. очевидно е, че за жалбоподателят „ФАР“ АД е било обективно невъзможно да се сдобие с необходимото количество сладка царевица за изпълнение на предвиденото в бизнес плана за проверявания период, което не обосновава твърдяното от органа бездействие при изпълнение на показателите заложи в БП на дружеството.

Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 4 от подписания договор за отпускане на финансова помощ, не се счита за неизпълнение на задължението по ал. 1, 2 и/или 3, ако ползвателят докаже пред фонда, че непостигането на заложените показатели се дължи на обективни обстоятелства и не се дължи на негово бездействие или недостатъчно положена дължима грижа, което в конкретния казус се установява по безспорен и категоричен начин.

В случая, освен че са били налице такива обективни обстоятелства и дружеството е уведомило фонда за наличието им, с разяснителното писмо вх. № 1-032-2600/25-3 от 10.05.2022 г., описвайки обективните и независещи от него пречки да осигури като суровина сладка царевица, „ФАР“ АД е предложило корекция в бизнес плана, като количеството преработено брашно от сладка царевица да бъде намалено до 5000 т. годишно, като в производството се заложат и други видове царевица.

И по административната преписка и по делото са събрани доказателства, че независимо от създалата се ситуация „ФАР“ АД не е изоставило ангажиментите си по договора, в т.ч. за осигуряване икономическа жизнеспособност на проекта и финансова стабилност на инвестицията. След като за дружеството се е оказало невъзможно да осигури като суровина за производството си единствено сладка царевица, то е включило в дейността си преработката на обикновена царевица, която е преработвало до едросмляно брашно.

Видно от прието в с.з. на 22.01.2024г. заключение на съдебно-икономическа експертиза (ССЕ), за 2021 г. дружеството е успяло да преработи и продаде 3 838, 76 т. царевица (4,020 т. от която - сладка) на стойност 2 247 242 лв. без ДДС. Същевременно общите приходи на „ФАР“ АД за 2021 г. от финансираната инвестиция СИЕ стойности на 3 757 264, 18 лв. без ДДС, което от своя страна представлява над 62 % от заложените приходи от продажби в бизнес плана. Т.е. независимо, че изменената икономическата ситуация и промените на пазара дружеството е постигнало повече от половината от предвидения капацитет.

Следователно не могат да се споделят констатациите в решението на ДФЗ - РА, че в количествено отношение изпълнението в проверения период е в размер на 0.00 %.

Неправилно в оспореното решение е тълкувано значението и смисълът на представения бизнес план. Съгласно чл. 20, ал. 3 от Наредба № 20/27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2. "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4. "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. (Наредба № 20), представения от жалбоподателя БП следва да доказва икономическата жизнеспособност на проекта, а именно - генериране на приходи от дейността, гарантиращи устойчивост на предприятието (съгласно дадената в пар. 1, т. 13 от Наредба № 20 дефиниция).

Именно с оглед постигане икономическа жизнеспособност на проекта и на предприятието, в извънредна ситуация на пандемия, дружеството е положило всички усилия да започне производство и да осигури приходи от финансираната инвестиция. Дружеството е включило в производството си преработка на царевица, която е изцяло реализирана, извършило е покупка и продажба на царевица, както и на пшеница. Общият приход за 2021 г. на „ФАР“ АД съгласно заключението на ССЕ е 3 757 264 лв. без ДДС, което напълно изпълнява изискването на чл. 16, ал. 2 от договора - приходите от продажба да са не по-малко от 50 % от заложените в таблица 5 от бизнес плана, което от своя страна не може да се приеме за неизпълнение на бизнес плана, нито по количествени показатели, нито по финансови.

Договорът с ДФЗ е сключен по подмярка 4.2 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“. В случая инвестицията е изградена и нередности в това отношение не са констатирани. Установено е и, че дружеството преработва именно селскостопански продукти. А що се касае до вида на преработваната царевица, то в случая и независимо от невъзможността дружеството да закупи изцяло необходимото количество сладка царевица, то е преработило отново царевица, която по същество е същата култура. Т.е. не се касае за коренно различен продукт, а по-скоро за сорт преработена царевица. И това се е наложило единствено поради обективна и независеща от дружеството пречка да закупи сладка царевица в обемите, които е предвиждало.

По изложените съображения, не може да се приеме, че е налице неизпълнение на процесния бизнес план (БП), поради което не са налице предпоставки за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ за неизпълнение на одобрени индикатори. Още повече, че от решението в тази част не е ясно нито кои са неизпълнените индикатори, нито защо се приема, че е налице пълно неизпълнение. Посоченото в решението основание по ЗУСЕФСУ не кореспондира и с посочената група III за неспазвания по Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2014 - 2020 г. (Правилата).

Същевременно в решението не е обоснована и наличието на висока тежест на

неспазванията, както и пълна степен, както и не е обоснована невъзможност да бъдат отстранени и/или постигнати до края на периода за мониторинг.

Неверни са и констатациите на административния орган за неизпълнение по отношение на обема на преработваната суровина от чувствителни сектори, тъй като се касае за наличие обективна пречка за жалбоподателя „ФАР“ АД да включи в преработката си поне 75 % сладка царевица като суровина.

Неправилно административният орган се е позовал в решението си на чл. 17 от договора, тъй като по обективни причини в случая нее може да става дума за неизпълнение на предвиденото в тази разпоредба, доколкото чл. 22 от договора сочи, че ползвателят не носи отговорност за пълно или частично неизпълнение на свое задължение по договора, ако то е последица от действието на непреодолима сила.

Освобождаването от отговорност при наличие на непреодолима сила, както и при условия, за които ползвателят на помощта не носи отговорност, следва и от чл. 64, т.2 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1306/2013 на ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета, съгласно който санкции не са налагат когато неспазването се дължи на непреодолима сила.

Съгласно т. 5 от преамбюла на Регламента изброяването на случаите на непреодолима сила и извънредни обстоятелства в него е неизчерпателно, поради което органът неоснователно не е съобразил възражението на дружеството в този смисъл при издаване на процесното решение.

Още повече, че дружеството е предоставило на фонда и сертификат за форсмажор № 067/05.12.2022 г. от Б., който ДФЗ неоснователно отказва да възприеме и съгласно който „ФАР“ АД е изпаднало в обективна невъзможност за изпълнение на всички поети ангажименти. Безспорно пандемията Ковид – 19 представлява случай на непреодолима сила, а именно непредвидено и непредотвратимо събитие от извънреден характер, възникнало след сключване на договора.

Настоящата инстанция не споделя и изводите в т. 2 от обжалваното решение за наличие на основания за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 4 ЗУСЕФСУ - за нарушаване на изискването за дълготрайност на операциите в случаите и в сроковете по чл. 65 от Регламент (ЕС) 2021/1060. В случая не е установена „значителна промяна, която засяга естеството, целите или условията за изпълнение на операцията и която би довела до подкопаване на първоначалните ѝ цели“. Твърденията за непостигнати финансови параметри категорично не обосновава извод за приложимост на цитираната в решението на ДФЗ хипотеза от чл. 65 от Регламента. Още повече, че съгласно заключението по ССЕ, финансовите показатели са постигнати в съответствие с чл. 16, ал. 2 от договора и чл. 21 от Наредба № 20.

Следва да се обърне внимание и на това, че в редакциите на Приложение № 5 към чл. 28, ал. 1, т. 1 от Наредба № 20 захарната царевица е била включена като суровина в чувствителния сектор само в периода 20.10.2015 - 22.12.2017 г. Т.е. 9 месеца след сключване на договора и много преди очаквания начален период на производството, тази суровина е изключена от обхвата на чувствителния сектор. Следователно, след като самият законодател е приел, че суровината не следва да се третира като приоритетна, то няма основание дружеството – жалбоподател да понася допълнителна тежест от обективната невъзможност да я осигури в рамките на проверявания период, само поради това, че в периода на кандидатстване по програмата същата е разглеждана като такава, което т своя страна не може да се третира като нарушение на чл. 17 от договора.

Следователно, и тук не са налице основания за прилагане на чл. 9 от Правилата и определяне на санкция в размер на 100 % от финансовата помощ по проекта по група IV. Не е налице и висока тежест и пълна степен на неспазванията и не е обоснована невъзможност да бъдат отстранени и/или постигнати до края на периода за мониторинг.

Неправилни са изводите на ответника в т. 3 от решението, че крайният продукт, получен в изпълнение на проекта се явявал неселскостопански - „едро смляна царевица за зърно, а именно извън обхвата на Приложение 1, тъй като липсва посоченото тук основание за налагане на корекция по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ - за неизпълнение на одобрени индикатори.

Настоящата инстанция намира за неправилни и констатациите в решението за допуснато нарушение на чл. 16, ал. 3 от договора. Влаганата в преработката на крайния продукт суровина е такава, произведена и доставена от регистрирани земеделски стопани, по Наредба № 3/1999 г., което се установява и от преписката, а реализираната от „ФАР“ АД преработена царевица пък се явява собствена продукция.

Следователно не е налице неспазване на „други задължения“ по съответната мярка/подмярка и отново липсват основания за налагане на санкция по група III от Правилата респ. е налице и липса на основание за налагане на корекция по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ - за неизпълнение на одобрени индикатори.

Настоящата инстанция не споделя изводите на административния орган и по отношение на твърдяното несъответствие между част от изплатените активи и установените на място.

За да приеме това изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ изцяло е преразказал в акта си становището на доц. д-р Б. Б., като не е изложил собствени мотиви, защо приема това становище на трето лице, с което дружеството дори не е било запознато, за да направи извод, че царевично брашно по БДС е възможно да се произведе само при използване на конкретни елементи от оборудването. Освен това изводите за неизползвано не се доказаха в производството по делото.

Независимо от липсата и в настоящото производство на проведено доказване от страна административния орган на фактическите основания на оспореното

решение, следва да се има предвид, че е БДС разглежда производство на брашна от царевица, а не от сладка царевица, т.е. същият се явява неприложим в случая. В същото време стандартът не разглежда и понятието „едро смляна царевица“ (използвано в договора с „ВИН. С. ИНДУСТРИЙС“ ЕООД). От приетите по делото СТЕ се установи, че технологията в проекта, представен към заявлението за финансиране, отговаря на този вид производство. Установи се, че БДС 1875-1972г. не е задължителен и на практика при наличието на нови сортове царевица е неприложим. Показателите, на които трябва да отговаря продукта ще зависят от изискванията на пазара. Технологичния проект е за продукта едро смляно брашно от царевица и няма изисквания продукта да отговаря на конкретни показатели.

На следващо място следва да се отбележи още, в договора между „ФАР“ АД и ДФЗ никъде няма изискване да бъде произвеждано брашно с точно определено качество, съобразяване с БДС или производство по точно определен метод. Няма изискване и в какви времеви порядък следва да се включват в производството отделните активи, а това дали и доколко са ползвани в определен период не води до извод, че не се ползват изобщо или, че няма да бъдат ползвани занапред.

Неизяснено е и позоваването в тази част от решението на чл. 53, ал. 1, т.1 от Наредба № 20 при това в старата му редакция (преди измененията в сила от 22.12.2017 г.), доколкото нито се твърди, нито е установено жалбоподателя „ФАР“ АД да е използвало подпомаганите активи за дейност, различна от определеното им предназначение и капацитет. При условие, че не е установено активите да се ползват не по предназначение, то основание за определяне на финансова корекция следва да е налице.

Съдът не споделя и констатациите в оспореното решение касателно вмененото на жалбоподателя нарушение на чл. 53, ал. 1, т.2 от Наредба № 20 (но в предишната му редакция), въвеждаща забрана за ползвателя да продава, дарява, преотстъпва ползването на активите.

В т. 6 от решението са цитирани договори за съхранение на зърно, но никъде в договора с ответника не се съдържа изрична забрана оборудването да се ползва и за други цели освен за тясно подпомаганата дейност. Същевременно основна инвестиция касаеща преработката на селскостопански продукти е чуковата мелница, а не силозното складово стопанство.

С договорите за съхранение не се установява „ФАР“ АД да е продавало, дарявало или преотстъпвало обекта на инвестицията или част от нея, доколкото съхранението на зърно е функция, присъща за ползваните активи (силози). Още повече, че съхраняването на зърно е извършено от самото дружество, което се установява и от заключението на СИЕ (в същата вещото лице потвърждава, че фактурите за съхранение са издавани от „ФАР“ АД). Следователно, при създадените нови икономически условия на пазара, които не са били очаквани или предвидими от дружеството, то е предприело необходимите действия за покриване на разходите си, вкл. задълженията си по договора за инвестиционен

кредит, получен във връзка с изграждане на инвестицията, доказателства за който представихме по делото. Оптимизацията на приходите чрез съхранение на зърнени култури е осъществявана изцяло от служителите на дружеството, без да е налице преотстъпване на каквато и да е част от изградената инвестиция на трети лица.

Гореизложеното напълно опровергава изводите на административния орган за неспазване на договора и на Наредба № 20, както и наличието на основание за прилагане на Правилата по аргумент за неспазване на ангажимент или други задължения по съответната мярка/подмярка, тъй като не може да се приеме, че налице неспазване на ангажимент или друго задължение, нито такова е установено в решението на ДФЗ. Не е посочено отново и какво обосновава извода за висока тежест и пълна степен на твърдяното неспазване, обосноваващо санкция по група II от Правилата в размер на 100 % от помощта.

По отношение на констатациите в т. 5 и т. 6 от решението, настоящата инстанция намира, че липсва основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 4 ЗУСЕФСУ - за нарушаване на изискването за дълготрайност на операциите в случаите и в сроковете по чл. 65 от Регламент (ЕС) 2021/1060, той като и в тази част на решението липсват мотиви да е установена „значителна промяна, която засяга естеството, целите или условията за изпълнение на операцията и която би довела до подкопаване на първоначалните ѝ цели“. В изложеното в т. 5 и т. 6 от решението дори не са описани всички активи съставляващи чуковата мелница и силозно стопанство, нито са изложени твърдения, че не се ползват по предназначение, нито пък е посочено по какъв начин по отношение на всеки актив се приема, че е допуснато нарушение на чл. 53, ал. 1, т. 2 от Наредба № 20. Освен това е очевидно, че решението се позовава на отменени и изменени разпоредби от Наредба № 20, което опорочава решението на самостоятелно основание и нарушава правото на защита на дружеството.

Освен това, в обстоятелствената част на решението се съдържат констатации за твърдени нарушения, които са неоснователни и недоказани в настоящата производство.

В диспозитивната част на решението пък, по т. от I до V са определени пет пъти корекции, като по отношение на последната, пета, не е посочено по коя група неспазвания от Правилата се налага. Посочено е само, че се налага за различни нарушения - по т. 5 и по т. 6 от решението, без да става ясно каква част от корекцията в таблица 5 към кое нарушение се отнася.

Същевременно е наложена и шеста корекция (стр. 19 от решението) в която не е посочено за кое нарушение и на кое основание по ЗУСЕФСУ, Наредба № 20 и Правилата се налага. Последното нарушава безспорно правото на защита на дружеството, доколкото не е ясно кое е нарушението, за което се налага корекцията и кое е основанието за налагането ѝ.

Нещо повече в Т.VI на стр. 19 е посочено, че „на основание чл. 3, ал. 7“ от Правилата, на „ФАР“ АД е наложена окончателна финансова корекция в размер

на 2 742 886, 36 лв. съгласно таблица 6.

Съгласно чл.3 от Правилата, същите не се прилагат за мярка 10 „Агроекология и климат“, мярка 11 „Биологично земеделие“, мярка 12 "Плащания по Натура 2000 и Р. директива за водите", мярка 13 "Плащания за райони с природни или други специфични ограничения", мярка 14 "Хуманно отношение към животните", подмярка 6.1 "Стартова помощ за млади земеделски стопани" и подмярка 6.3 "Стартова помощ за развитието на малки стопанства" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014- 2020 г. “

В таблица 6 от решението пък се съдържа само размер на корекцията, без основание и вид нарушение.

Следователно нито е ясно кое е нарушението, нито основанието за налагане на корекция. Не е посочен и периодът на извършване на нарушението.

Съгласно чл. 20а, ал. 5 от ЗПЗП (Изм. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г., бр. 102 от 2022 г., в сила от 1.01.2023 г.) , Изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" издава актове за установяване на публични държавни вземания по реда на Административнопроцесуалния кодекс и решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление. Следва да се посочи, че съгласно § 4, ал. 3 ДР ЗУСЕСИФ /ДВ бр. 58/2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г. /, предоставянето на безвъзмездна финансова помощ, както и плащанията, верифицирането или сертифицирането на разходите по подхода WOMP, финансиран от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони се извършват при условията и по реда на този закон, доколкото друго не е предвидено в Регламент (ЕС) 2021/2115 на Европейския парламент и на Съвета от 2 декември 2021 г. за установяване на правила за подпомагане за стратегическите планове, които трябва да бъдат изготвени от държавите членки по линия на общата селскостопанска политика (стратегически планове по ОСП) и финансирани от Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), и за отмяна на регламенти (ЕС) № 1305/2013 и (ЕС) № 1307/2013 и Регламент (ЕС) 2021/216 на Европейския парламент и на Съвета от 2 декември 2021 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1306/2013 (ОВ, L 435/1 от 6 декември 2021 г.), в Закона за подпомагане на земеделските производители или в акт по неговото прилагане.

Следователно, ЗУСЕСИФ се явява приложим, стига да не е предвиден друг специален ред по смисъла на лимитивно посочените в текста регламенти, ЗПЗП и наредбите по прилагането му. Нарушението във връзка, с което ДФ "Земеделие" търси възстановяване на извършено плащане по договора, е неизпълнение от страна на дружеството на задължението му по чл.15,т.3 и т.4 и чл. 16, ал.2 от договор № 27/04/2/0/00484 от 10.03.2017 г. във връзка с чл. 56, ал. 1 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4. 2.

"Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. и то не попада в основанията за извършване на финансова корекция, регламентирани в чл. 70 ЗУСЕСИФ, тъй като се касае за неизпълнение на ангажименти или други задължения, свързани с условията за предоставяне на помощта или подкрепата, предвидена в секторното законодателство в областта на селското стопанство. Това неизпълнение не съставлява нередност по смисъла на чл. 70, ал. 1 ЗУСЕСИФ, то не следва да се провежда процедура по ЗУСЕСИФ и съответно да се издава решение за финансова корекция по реда на ЗУСЕСИФ, а следва да се установи публичното държавно вземане по общия ред за установяване на такъв вид вземания - по реда на чл. 166 ДОПК. След като правното основание за възстановяване на финансовата помощ не се основава на ЗУСУСИФ, а на друго нарушение в секторното законодателство в областта на селското стопанство, то не е и основание за финансова корекция по реда на този закон, поради което възраженията на жалбоподателя в тази насока са основателни.

С оглед гореизложеното жалбата се явява основателна и като такава следва да се уважи, а оспорваният акт да бъде отменен.

Относно разноските.

Жалбоподателят претендира разноски. При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, такива следва да му се присъдят в доказан по делото размер – 12 550 лв. от които 50,00 лв. заплатена държавна такса за образуване и разглеждане на делото, 500,00 лв. депозит за СТЕ и А., 12 000 лв. договорено и заплатено възнаграждение за един адвокат, което във връзка с направеното възражение за прекомерност от ответника е много под предвидения м чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимум.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение, 7-ми състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „ФАР“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], ап.5, представлявано от изпълнителния директор К. Н. Д., Решение № 27/04/2/0/00484/3/01/04/01, изх. № 01-2600/4338#4 от 30.01.2023 г., издадено от Зам. изпълнителния директор на Държавен фонд ”Земеделие” /ДФЗ/, в частта, с на жалбоподателя е определена окончателна финансова корекция в размер общо на 2 742 886, 36 лв.

ОСЪЖДА ДФ „Земеделие“ да заплати на „ФАР“ АД, ЕИК[ЕИК] сумата от 12 550 лв. (дванадесет хиляди петстотин и петдесет) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

